

129. ԿԱԿԸՂՆԱ՝ ՕՐ ԲԱԺՆԻՆ

էրկու ախպեր կէղնին, հըտ քիրար շատ սիրով ու բարիչ կէղնին, հմա ըզոց կնկտիք, կովըտան ու անդգամ, հըտ քիրար յոյա շէրթան, գտուն կը դառնուն դժոխք: Դանակ օր օսկըռին կը հասնի՝ մեծ ախպեր կրսե.

— Էդ անձի ցեցերու ձենից՝ մեր քանկըջներ խեխեցան, ա՛րի հաշտ-բարիչ բաժվինք:

— Բա՛ժվինք,— կըսե պզտիկ ախպեր:

Գելնան կը բաժվին: Ինչ խղեր մալ ու մուլք, ինչ խղեր տան միջու ապրանք կէղնի՝ հափսար կը բաժնին, կը մնա նալ մե, արի տես՝ շըն կոնա բաժնի: Մեծ ախպեր կըսե.

— Դռանն ի գարկուկ իդա նալ՝ էկեր է մեր պապու պապից. մեծն ե՛ւ իմ, ընձի՛ կը հասնի:

Պղտիկ ախպեր կըսե.

— Դու գնալ կը վերցուս՝ օր ես աղքըտնամ, չէ՛, չըմ իտա.

Գընկնան մըջ դավի-դառարին, կը թալին-բոնին, վեռջ գիկան էն մտքին, օր գնալ դնին ի ջուր, կակըղնա՝ օր բաժնին: Ու կըսին էդ էրկու ախպեր հարի քըսօր կը բաքլին՝ նալն ի ջուր կակըղնա՝ օր բաժնին:

